

Med Hensyn til Beregningen af Dagpenge maa man anse de hidtil gældende Regler, hvorefter Dagpengene udgør $\frac{3}{5}$ af Daglønnen, dog ikke over 7,40 Kr. pr. Dag, for utilstrækkelige under de nuværende Forhold. Det foreslaas derfor, at Dagpengene fremtidig fastsættes til $\frac{4}{5}$ af den paagældendes Dagløn beregnet paa Grundlag af en Aarsløn paa indtil 6 000 Kr., dog ikke over 16 Kr. daglig, hvorhos Retten til Dagpenge bør indtræde fra det Tidspunkt, da den paagældende ophører med at modtage Hyre eller lignende Ydelse, dog saaledes, at Dagpengene, hvis den paagældende er Medlem af en Sygekasse, indtil Udløbet af de første 13 Uger efter Ulykken nedsættes med et Beløb svarende til den Pengehjælp, der ydes fra Sygekassen. Det bemærkes i denne Forbindelse, at de foreslaaede nye Regler om Beregningen af Dagpenge med Tilslutning fra begge Rigsdagens Finansudvalg har været bragt i Anvendelse siden den 8. August 1943, og at det ikke herudover er Hensigten at give Reglerne om Forhøjelse af Dagpenge tilbagevirkende Kraft.

Gennemførelsen af Lovforslagets Regler vil ikke medføre nogen Forhøjelse af den Rederne paahvilende Ulykkesforsikringspræmie, saa længe den bestaaende Sørordning vedrørende Statsstøtte til Opretholdelse af de søfarendes Ulykkesforsikring er gældende, jfr. herved Lov om Tillægsbevilling for Finansaaet 1944—45 § 26 I. G. 1. B. 29., idet Redernes Ulykkesforsikringspræmie i Henhold til denne Ordning for Tiden efter den 9. April 1940 er begrænset til 36 Kr. pr. Mand pr. Aar, medens der for saa vidt angaar Søfolk, der har gjort Tjeneste om Bord i Skibe, der efter den 9. April 1940 har været uden for Rederiernes Kontrol, overhovedet ikke betales nogen Præmie, idet hele den eventuelle Erstatning udredes af Statskassen. Ligeledes maa Udgiften ved Udredelsen af Tillægs-erstatninger vedrørende de Krigsulykkestilfælde, der er indtruffet i Perioden 1. September 1939—9. April 1940, afholdes af Statskassen. Med Hensyn til Lovforslagets økonomiske Virkninger henvises til den som Bilag trykte Redegørelse af 8. Maj 1945 fra Ulykkesforsikringsforbundet for dansk Søfart, hvoraf fremgaar, at Gennemførelsen af Lovforslagets Regler vil medføre en Forhøjelse af de i Perioden 1. September 1939—1. Maj 1945 udrede Enke- og Børnerestater med ca. 3 420 000 Kr., medens den ved Lovforslaget bevirkede Forhøjelse af Invaliditetserstatningerne for samme Tidsrum skønsmæssigt anslaaes at ville andrage 300 000—400 000 Kr.

Til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget bemærkes følgende:

Til § 1.

Stk. 1. Ved den foreslaaede Ændring af den maksimale Aarsløn fra 2 100 Kr. til 6 000 Kr. og Bortfaldet af en Tillægserstatning paa indtil 10 000 Kr. i alle Tilfælde opnaar man en ud fra forsikringsmæssige Synspunkter mere rationel Graduering af Erstatningernes Størrelse i Forhold til den paagældendes Indtægtsniveau, medens Erstatningerne efter de gældende Regler under Hensyn til det lave Aarslønsmaksimum i Praksis har været af ganske samme Størrelse for alle Kategorier af søfarende.

Stk. 2. Dagpengene foreslaas fastsat i Forhold til den faktiske Fortjeneste indtil et Maksimum svarende til en Aarsløn paa 6 000 Kr., dog saaledes at man i Overensstemmelse med Ulykkesforsikringslovens almindelige Principper for at forhindre Misbrug og ikke fratage de paagældende ethvert Incitament til snarest at overvinde Vanskelighederne ved at genoptage Arbejdet har fastsat en vis Reduktion af Dagpengene, nemlig med $\frac{1}{5}$. Under Hensyn til, at de Ydelser, en Sømand, saafremt han er Medlem af en anerkendt Sygekasse, modtager fra denne i de første 13 Uger efter Ulykkestilfældet, i Almindelighed vil være væsentlig mindre, end hans normale Indtægt vilde have været i samme Periode, er det anset for rimeligt at lade Retten til Dagpenge efter Lovforslagets Regler indtræde allerede fra det Tidspunkt, hvor den paagældende ophører med at modtage Hyre, Arbejdsløshedserstatning eller lignende fra sit Rederi, dog saaledes at Dagpengene, saa længe der modtages Pengehjælp fra Sygekassen, nedsættes med et hertil svarende Beløb. Som ovenfor nævnt har de i § 1, Stk. 2, foreslaaede Regler med Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg været bragt i Anvendelse fra den 8. August 1943 at regne.

Til § 2.

Da det i enkelte Tilfælde, hvor den paagældende Sømand har en særlig lav Aarsløn, vil kunne forekomme, at de foreslaaede nye Beregningsregler fører til en ringere Erstatning end den, de erstatningsberettigede har modtaget efter de hidtil gældende Regler, har man ment at kunne begrænse Lovforslagets tilbagevirkende Kraft, saaledes at der ikke i disse specielle Tilfælde foretages nogen Ændring i den tidligere trufne Afgørelse vedrørende Erstatningens Fastsættelse.